

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MIŠKŲ ĮSTATYMO NR. I-671 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-477

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo 2021 m. gruodžio 15 d. sprendimo Nr. SV-S-333 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos miškų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. I-671 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-477 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių motyvų:

1. Galiojančiame Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 4 straipsnio 13 dalyje nustatyti atvejai, kada laisvos valstybinės žemės fonde esantys ir nepanaudoti nuosavybės teisėmis atkurti valstybinių miškų sklypai perduodami patikėjimo teise valdyti miškų urėdijai, o likę ir neperduoti yra perduodami aukcionuose, tinkami ir aiškiai reglamentuoti.

Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nepateikti jokie argumentai, nepaaiškinta, kodėl prie VI Valstybinių miškų urėdijos patikėjimo teise valdomų valstybinės reikšmės miškų, besiribojančių, įsiterpusių ar nuo 5 iki 10 ha turinčių privažiavimo kelius valstybinių miškų perdavimas patikėjimo teise valdyti miškų urėdijai turėtų būti ekonomiškai nenaudingas. Pažymėtina, kad tik stambinant ar pertvarkant žemės sklypus jų valdymas ir tvarkymas bus racionalesnis ir ekonomiškai pagrįstas.

Konstitucinis Teismas 2007 m. lapkričio 23 d. nutarime konstatavo: „Valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimas kitų subjektų nuosavybėn (įskaitant ir jo privatizavimą) konstituciškai pateisinamas tik tada, kai tai gali duoti didesnę naudą visuomenei, kai tokiu perdavimu siekiama patenkinti svarbius, konstituciškai pagrįstus visuomenės poreikius, interesus; toks perdavimas (ir atlygintinis, ir neatlygintinis) konstituciškai būtų nepateisinamas, jeigu juo būtų daroma akivaizdi žala visuomenei, pažeidžiamos kitų asmenų teisės (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d., 2005 m. liepos 8 d. nutarimai)“. Atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo nutarimų išaiškinimus, valstybinių miškų sklypų pardavimo tikslas turėtų būti ne vienkartinė iš pardavimo gaunama finansinė nauda, bet valstybinio miško sklypo naudojimas, užtikrinantis ne tik turtą įsigijusių atskirų asmenų poreikių tenkinimą, bet ir aplinkosauginius, visuomenės ir valstybės interesus.

2. Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 4 straipsnio 13 dalyje nustatyta ir Įstatymo projekte siūloma nustatyti, kad tie patys laisvos valstybinės žemės fonde esantys ir

nepanaudoti nuosavybės teisėms atkurti valstybinių miškų sklypai, kurie yra įsiterpę į valstybinės reikšmės miškus arba su jais ribojasi, arba yra nuo 5 ha iki 10 ha ir turintys privažiavimo kelius, Vyriausybės nutarimais galėtų būti perduodami arba neperduodami valdyti patikėjimo teise miškų urėdijai. Priėmus minėtas Įstatymo projekte numatytas nuostatas, būtų nebeaišku, kokiais kriterijais vadovaujantis laisvos valstybinės žemės fonde esantys ir nepanaudoti nuosavybės teisėms atkurti valstybinių miškų sklypai, kurie yra įsiterpę į valstybinės reikšmės miškus arba su jais ribojasi, arba yra nuo 5 ha iki 10 ha ir turintys privažiavimo kelius, Vyriausybės nutarimais būtų perduodami arba neperduodami patikėjimo teise valdyti miškų urėdijai, ar perduodami aukcionuose.

Įstatymo projekto nuostatos nederą su Miškų įstatymo nuostatomis, Įstatymo projektu siūlomas teisinis reguliavimas neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1, 6 ir 7 punktuose numatytų teisėkūros tikslingumo, aiškumo ir sistemiškumo principų, ir tai sukeltų problemų taikant Miškų įstatymo nuostatas.

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras